

"...

II- MAHKEMENİN ANAYASA'YA AYKIRILIK GEREKÇESİ ÖZETİ:

Hükümlü vekillerinin başvurması, 1803 sayılı Af Kanununun 2. maddesinin (B) işaretli bendinin sözü geçen mahkûmiyete uygulanması zorunluluğu karşısında, (Mahkûmiyet kararında bir değişiklik) davası niteliğinde görülmüştür ve niteliği itibariyle Anayasa'nın değişik 151. ve 44 sayılı Kanunun 27. maddelerinde tanımlanan (Mahkemenin bakmakta olduğu dava) deyiminin ve kavramının kapsamına girer. Bu bakımdan Mahkememizin Anayasa Mahkemesine itiraz yoluyla başvurmağa yetkisi vardır.

Anayasa Mahkemesinin, aynı kanunun 5. maddesinin (A) işaretli bendinin iptaline ilişkin 2/7/1974 günlü, 1974/19-5 sayılı kararında öngörülen biçim yönünden Anayasa'yâ aykırılık nedenleri, 2. maddenin (B) işaretli bendi içinde geçerlidir.

Esas yönünden Anayasa'yâ aykırılığa gelince; 1803 sayılı Kanunun birinci maddesiyle istisna maddeleri arasında bariz bir eşitsizlik vardır. Mal aleyhine işlenmiş cürümlerde Türk Ceza Kanununun 495., 496. ve 497. maddelerinde gasp edilen malın miktarı dahi gözetilmeden, zararın ödenmesi halinde (5) yılın af edileceği hükmü, birinci maddedeki (12) yıllık indirmeden istifade ettirilen suçlar yanında, karşılaştırılmayacak ölçüde hafif kalmaktadırlar.

Bu durum hukuk anlayışına ve Anayasa'nın eşitlik ilkesine tüm ters düşmektedir. Bu nedenlerle, hükümlü vekillerinin dilekçelerinde sözü geçen hususlar doğru ve bu itibarla istemin ciddi olduğu kanısına varılmıştır."